

Укр[аїнського] Т[оварист]ва «Просвіта» у Миколаєві»: «Треба зауважити, що наше т[оварист]во як український гурток, мав уже свого попередника – це так звану «Інгульську Громаду», що була потай заснована у 1880 роках минулого століття. Широкого значення ця громада, звичайно не мала, але вже одне її існування, правда не довге і не показне, завдяки своїй таємності, все-таки дає нам зрозуміти, що ґрунт до української організації у Миколаєві уже тоді був і не зменшився до часів заснування нашого Т[оварист]ва. Одиноким представником Інгульської громади у нашому Т[оварист]ву є фундатор нашого Т[оварист]ва П. В. Дюмин» [3, арк. 91–92 зв.].

Таким чином, протягом другої половини ХІХ – початку ХХ ст. Миколаївщина відіграла все більш помітну роль у суспільно-політичному русі України.

Список використаних джерел

1. **Гузенко, Ю. І.** Передгроззя / Ю. І. Гузенко, Л. М. Цимбал // Миколаївщина в новітній історії. 70-річчю утворення Миколаївської області присвячується : навч. посіб. – Миколаїв: Вид-во ПП Шамрай, 2007. – С. 12–30.
2. ДАМО, ф. 206, оп. 1, спр. 28.
3. **Козырев, О. С.** Жизнь и революционная деятельность Фанни Абрамовны Морейнис-

Муратовой (1859–1937 гг.) // Историчні мідраші Північного Причорномор'я: матеріали ІV міжнар. наук.-практ. конф. [у 2 т]. Т. 2. / голов. ред. Шитюк М. М. – Миколаїв : Типографія Шамрай, 2015. – С. 125–135.

4. **Павлюк, А. Н.** Виттенберг Соломон Яковлевич (1852–1879 гг.) // Николаевская область : электронная историческая энциклопедия. – Режим доступа: <http://history.mk.ua/vittenberg-solomon-yakovlevich-1852-1879-gg.htm>

5. **Шитюк, М. М.** Слава і гордість Миколаївщини [Текст] : 75-річчю утворення Миколаївської області присвячується : навч. посіб. / М. М. Шитюк, Є. Г. Горбуров, К. Є. Горбуров ; авт. передм. В. Д. Чайка. – Миколаїв : Полиграфическое объединение «Шамрай», 2012.

6. **Шкварець, В. П.** Історія рідного краю. Миколаївщина : навч. посіб. – 2-ге вид., доopr., випр., доп. / В. П. Шкварець, М. Ф. Мельник. – Миколаїв : Вид-во МДГУ ім. П. Могили; Одеса : ТОВ ВіД, 2003.

7. **Щукин, В. В.** Земляки. Очерки истории еврейской общины города Николаева (конец XVIII – начало XX вв.) / В. В. Щукин, А. Н. Павлюк. – Николаев : Изд. Ирины Гудым, 2009.

Костирко Т. М.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПУБЛІКАЦІЙ У МІЖНАРОДНИХ ВИДАННЯХ

Українські журнали в даний час поставлені в умови, коли для подальшого розвитку та існування їх редколегіям необхідно значною мірою переглянути своє ставлення до відомостей, що використовуються в інформаційних аналітичних зарубіжних і українських системах. Настав час звернути пильнішу увагу на те, як повинні бути оформлені статті, які якісні та формальні зміни в журналах спричиняють ті вимоги, що висувають зарубіжні аналітичні інформаційні системи (системи цитування), спрямувати всі зусилля на розвиток електронних версій журналів. Для цієї мети треба попрацювати всім – і редакціям, і авторам. У зв'язку з цим необхідно добре уявляти, яку роль інформація з журналу повинна виконувати в базі даних (БД). Роль журналу дуже значна. Вся аналітика будується на даних з журналу. Журнал

виконує широкий спектр функцій, які в цілому дають уявлення про:

- напрямки розвитку української науки та її досягнення, її конкурентоспроможність та ступень інтеграції у світове наукове співтовариство;
- активність публікацій українських авторів;
- активність публікацій українських організацій, що оцінюється по публікаціям їх співробітників;
- оцінку ступеня визнання і рівня українських публікацій в світовому науковому співтоваристві за даними їх цитування;
- якість українських журналів в порівнянні зі світовим потоком видань у відповідній предметній області тощо.

Таким чином, буквально всі елементи статей, складових журналу, грають роль інформаційних

індикаторів оцінки української науки, діяльності українських вчених, організацій та самих журналів. Коректними і повними ці дані можуть вважатися тільки при якісному поданні всіх елементів статті, її структури, ілюстративного матеріалу, який демонструє результати дослідження, пристатейні списки літератури та ін.

Опубліковані в журналі статті повинні складатися з таких послідовно розташованих елементів:

- індексу універсальної десяткової класифікації (УДК);
- заголовку (назви) статті;
- ініціалів та прізвища авторів;
- адресних відомостей про місце роботи авторів, в першу чергу назв організацій (дані про афіліювання авторів);
- електронної адреси як мінімум одного з авторів, з яким слід вести листування;
- анотації (авторського резюме, реферату);
- ключових слів;
- тексту статті;
- пристатейного бібліографічного списку;
- відомостей про авторів.

З рекомендацій авторам журналів видавництва Emerald

Авторське резюме (реферат) є коротким резюме більшою за обсягом роботи, що має науковий характер, яке публікується у відриві від основного тексту і, отже, саме по собі повинно бути зрозумілим без посилання на саму публікацію. У ньому повинні викладатися істотні факти роботи. Резюме не повинно перебільшувати або містити матеріал, який відсутній в основній частині публікації.

Авторське резюме виконує функцію довідкового інструменту (для бібліотеки, реферативної служби), що дозволяє читачеві зрозуміти, чи слід йому читати або не читати повний текст.

Авторське резюме включає:

мету роботи в стислій формі. Передісторія (історія питання) може бути наведена тільки в тому випадку, якщо вона пов'язана контекстом з метою;

стислий виклад основних фактів роботи.

При цьому необхідно пам'ятати головне:

- слідувати хронології статті та використовувати її заголовки в якості керівництва;
- не включати несуттєві деталі;

- стаття адресована компетентній аудиторії, тому можна використовувати технічну (спеціальну) термінологію;
- текст повинен бути зв'язковим, з використанням слів «отже», «більш того», «наприклад», «в результаті» і т. ін., або розрізнені положення повинні викладатись логічно, витікати одне з іншого;
- стиль письма повинен бути компактним.

Слід використовувати складні речення.

Приклади, як не треба писати реферат, наведені на сайті видавництва (http://www.emeraldinsight.com/authors/guides/write/abstracts.htm?part=3&). З прикладів випливає, що не завжди великий обсяг означає хороший реферат.

На сайті видавництва також наведені приклади хороших рефератів для різних типів статей (огляди, наукові статті, концептуальні статті, практичні статті):

http://www.emeraldinsight.com/authors/guides/write/abstracts.htm?part=2&PHPSESSID=hdac5rtkb73ae013ofk4g8nrv1.

Список використаних джерел

1. **Влох, Р. О.** Система оцінки українських фахових видань [Електронний ресурс] / Р. О. Влох. – Режим доступу : www.anvsu.org.ua/index.files/Articles/Vloch_zhurn.
2. **Кириленко, С. Е.** Розвиток технології представлення інформації в реферативній базі даних «Україніка наукова» / С. Е. Кириленко, С. В. Добровська // *Наук. праці НБУ ім. В. І. Вернадського*. – К., 2011. – Вип. 31. – С. 137–145.
3. **Кириллова, О. В.** О системе включения журналов в БД Scopus: Основные требования и порядок представления [Электронный ресурс] / О. В. Кириллова // Elsevier BV. – 2010. – Режим доступа : elsevier.com/locate/elsevier/scopus/. – Заголовок с экрана. – 14.04. 2011.
4. **Крючин, А. А.** Використання бази даних рефератів наукових видань України для аналізу тенденцій розвитку в галузі інформатики / А. А. Крючин, Н. М. Мініна, Л. М. Овсієнко // *Матеріали Міжнар. симп. «Інноваційна політика та законодавство в Європейському Союзі та Україні: формування, досвід, напрямки наближення»*. – К. : Фенікс, 2011. – С. 252–253.
5. **Основи професійної етики редакторів медичних журналів : заява Всесвітньої асоціації редакторів медичних журналів / Р. Флетчер, С. Бацинський, Ф. Годлі та ін. // *Морфологія*. – 2007. – Т. 1, № 3. – С. 112–113.**

6. Рекомендації із добросовісної практики наукових публікацій (розроблені Британським Комітетом з етики наукових публікацій) // Морфологія. – 2007. – Т. 1, № 3. – С. 101–105.

7. **Слащева, Н. А.** Критерии отбора источников для ресурса Web of Science на платформе Web of Knowledge [Электронный ресурс] / Н. А. Слащева // Материалы науч.-практ. конф. «Научный журнал в России: Актуальные проблемы и перспективы развития в современных условиях», Москва, 26–27 февр. 2009 г. – Режим доступа : elibrary.ru/projects/events/conf_vak_rinc/presentations/Slashcheva2.ppt. – Загл. с экрана. – 27.04.2011.

8. **Соловяненко, Д. В.** Політика індексації видань у наукометричних базах даних Web of Science та SciVerse Scopus / Д. В. Соловяненко // Бібліотечний вісник. – 2012. – № 1. – С. 6–21.

9. **Солошенко, Н. С.** Отражение российских журналов в БД Science Citation Index и SCOPUS [Электронный ресурс] / Н. С. Солошенко, О. В. Кириллова // Education Technology & Society. – 2006. – Vol. 9, № 3. – 8 p. – Режим доступа : http://ifets.ieee.org/russian/depository/v9_i3/pdf/9.pdf

10. Український індекс наукового цитування: система наукометричного моніторингу суб'єктів наукової діяльності України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uincit.uran.ua/>. – 15.05.2014.

11. **Шемаєва, Г.** Електронні періодичні видання наукових установ України в системі наукових комунікацій / Г. Шемаєва // Бібліотечний вісник. – 2006. – № 5. – С. 8–13.

12. SciVerse Scopus : Content Coverage Guide [Electronic Resource] // Elsevier BV. – 2010. – 24 p. – Access Mode : www.info.sciverse.com/documents/files/scopustraining/resourcelibrary/pdf/sccg0510.pdf

13. Scopus works with European Science Foundation to expand Arts & Humanities coverage : Press Release from Tuesday, October 6, 2009 [Electronic Resource] // Elsevier BV. – Access Mode : www.info.sciverse.com/scopusnews/scopus-works-european-science-foundation-expand-arts-humanities-coverage.

14. **Testa, J.** Regional Content Expansion in Web of Science: Opening Borders to Exploration [Electronic Resource] / J. Testa. – Access Mode : thomsonreuters.com/products_services/science/free/essays/regional_content_expansion_wos/ – Title from Screen. – 22.04.2011.

15. **Testa, J.** The Thomson Reuters Journal Selection Process [Electronic Resource] / J. Testa. – Access Mode : thomsonreuters.com/products_services/science/free/essays/journal_selection_process/. – Title from Screen. – 06.04.2011.

Котляр Ю. В.

«СПРАВА ІНЖЕНЕРА ВЕРМАНА» В ЛІТЕРАТУРІ ТА КІНО

Історія життя неоднозначної особистості – інженера Віктора Едуардовича Вермана, уродженця Херсону, німця за національністю [4, арк.71] тісно пов'язана з історією міста Миколаєва. Матеріали допитів за справою «Контроль – К» свідчать про його діяльність на користь німецької розвідки. Реабілітація, проведена в 1991 р., викликає багато запитань в сучасних дослідників. Його ім'я згадується в контексті двох резонансних історичних подій – знищення лінкора «Імператриця Марія» (1916 р.), який було побудовано в Миколаєві, та пожежі в корпусному цеху критого елінгу заводу ім. А. Марті, де знаходилися підводні човни (1933 р.). Підпал цеху здійснили члени диверсійно-розвідувальної організації німецької націонал-соціалістичної партії, що діяла під прикриттям фірми «Контроль – К», з якими взаємодіяв В. Верман.

Питання про підпал елінгу на заводі ім. А. Марті в Миколаєві розглядалося на засіданні Політбюро ЦК ВКП(б) 10 грудня 1933 р. – доповідач заступник голови ДПУ Г. Ягода. Було вирішено дозволити ДПУ арештувати підданих Німеччини [2, арк.209], хоча фактично, арешти відбулися раніше.

В. Верман був заарештований органами ДПУ 15 листопада 1933 р., а 8-14 грудня проводилися його допити. Згідно з матеріалами слідчої справи, В. Верман не входив до структури «Контроль – К», а проводив шпигунську діяльність самостійно. Проте, він мав контакти з членами організації Г. Карлом та Р. Кришаєм. Спільним для них був центр передачі розвідувальної інформації та отримання вказівок – секретар німецького консульства в Одесі К. Ган. Саме з К. Ганом В. Верман вирішував питання про те, кого